

**Ministr vnitra
Milan Chovanec**

Praha 29. 8. 2014
Č. j.: MV-92651-5/VS-2014

R o z h o d n u t í

Ministr vnitra příslušný dle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) rozhodl o včasném rozkladu podaném panem Tomášem Pecinou, nar. 21. 4. 1966, bytem Slezská 1668/56, 120 00 Praha 2, zmocněncem přípravného výboru občanského sdružení s názvem Sudetoněmecké krajanské sdružení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, občanské sdružení, (dále jen „Sudetoněmecké krajanské sdružení“) proti usnesení ministra vnitra ze dne 19. 6. 2014, č. j. MV 58402-95/VS-2009, jímž podle § 80 odst. 4 písm. d) správního řádu byla prodloužena lhůta v řízení o registraci Sudetoněmeckého krajanského sdružení podle zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 83/1990 Sb.“) do 30. září 2014, takto:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad z a m í t á.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Napadeným usnesením ministra vnitra ze dne 19. 6. 2013, č. j. MV 58402-95/VS-2009, byla ve smyslu § 80 odst. 4 písm. d) správního řádu se zřetelem ke všem okolnostem předmětné věci prodloužena lhůta v řízení o registraci Sudetoněmeckého krajanského sdružení podle zákona č. 83/1990 Sb. do 30. září 2014. Citované usnesení bylo zmocněnci přípravného výboru, panu Tomáši Pecinovi, bytem Slezská 1668/56, 120 00 Praha 2, (dále jen „zmocněnec přípravného výboru“) doručeno dne 23. 6. 2014 a téhož dne jmenovaný podal proti němu rozklad.

V předmětném řízení zahájeném v souladu s § 7 odst. 3 zákona č. 83/1990 Sb. dne 12. 8. 2009 Ministerstvo vnitra (dále jen „ministerstvo“) po přezkoumání stanov Sudetoněmeckého krajanského sdružení z hledisek stanovených v § 8 odst. 1 zákona č. 83/1990 Sb. zjistilo důvody k odmítnutí registrace a registraci jmenovaného sdružení již třikrát odmítlo, a to rozhodnutím ze dne 24. 8. 2009, č.j.

MV-58402-7/VS-2009, rozhodnutím ze dne 28. 6. 2011, č.j. MV-58402-37/V-2011, a rozhodnutím ze dne 18.2.2013, č.j. MV-58402-74/VS-2009. Na základě žalob podaných dle § 8 odst. 3 zákona č. 83/1990 Sb. přípravným výborem Městský soud v Praze vždy tato rozhodnutí ministerstva zrušil a věc ministerstvu vrátil k dalšímu řízení.

V případě posledního, třetího rozhodnutí ministerstva o odmítnutí registrace Sudetoněmeckého krajanského sdružení ze dne 18. 2. 2013, č. j. MV-58402-74/VS-2009, zrušeného rozsudkem Městského soudu v Praze, č.j. 5 A 51/2013-56 ze dne 28. 3. 2014, má ministerstvo za to, že v dané věci měl soud rozhodovat podle § 8 odst. 4 zákona č. 83/1990 Sb., tzn. buď žalobu zamítnout nebo rozhodnutí ministerstva zrušit, jestliže nebyly dány důvody k odmítnutí registrace. Citovaný rozsudek nabyl právní moci dne 15. 4. 2014. Se zřetelem k dříve vyjádřenému právnímu názoru Městského soudu v Praze přitom ministerstvo usilovalo v předmětném rozhodnutí o jednoznačné stanovení důvodů pro odmítnutí registrace Sudetoněmeckého krajanského sdružení tak, aby soud o žalobě rozhodl ve smyslu ustanovení § 8 odst. 4 zákona č. 83/1990 Sb., a tudíž byla vyloučena situace, kdy by rozhodnutí ministerstva bylo zrušeno soudem jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Po zvážení dalšího postupu ministerstvo proto podalo proti shora citovanému rozsudku kasační stížnost, a to z důvodu tvrzené nezákonnosti napadeného rozsudku spočívající v nesprávném posouzení právních otázek soudem ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „soudní řád správní“). Kasační stížnost byla podána v zákonné lhůtě Nejvyššímu správnímu soudu dne 28. 4. 2014, který řízení o kasační stížnosti zahájil. V řízení o kasační stížnosti si Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 16. 5. 2014 vyžádal správní spis, který mu byl v určené lhůtě zaslán. Dle zjištění ministerstva činí průměrně doba rozhodování Nejvyššího správního soudu v jednotlivých kauzách tři a více měsíců. Podle aktuálního sdělení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2014 lze rozhodnutí o kasační stížnosti vedené pod sp. zn. 8 As 67/2014 ve věci odmítnuté registrace občanského sdružení očekávat v průběhu nejbližších měsíců, a to s ohledem na skutečnost, že ve věci již byly učiněny nezbytné procesní úkony i s přihlédnutím ke složitosti projednávané věci, jakož i faktu, že nejde o věc, kterou by správní soudy projednávaly přednostně (§ 56 odst. 3 soudního správního řádu).

S podáním kasační stížnosti pak není spojen odkladný účinek. O přiznání odkladného účinku může rozhodnout Nejvyšší správní soud dle § 107 zákona soudního řádu správního, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. V daném případě bylo přihlédnuto k judikatuře týkající se přiznání odkladného účinku v jiných obdobných případech (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č.j. 7 As 86/2010-108 ze dne 30.11. 2010).

Bez ohledu na to, že ve věci byla podána kasační stížnost, je přitom povinností ministerstva v řízení pokračovat a řídit se přitom právním názorem soudu vyjádřeným v pravomocném rozhodnutí soudu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu 2 Ans 3/2006-49). Vzhledem k tomu, že zákon č. 83/1990 Sb.

neupravuje lhůtu pro vydání rozhodnutí, bylo-li předchozí rozhodnutí ministerstva zrušeno a vráceno soudem ministerstvu k dalšímu řízení, nelze než řešit tuto otázku toliko výkladem. Pro další řízení je proto za rozhodný den považován den nabytí právní moci předmětného rozsudku Městského soudu v Praze s tím, že v řízení se uplatní lhůta podle § 71 odst. 3 správního řádu. S ohledem na složitost případu je za opodstatněné považováno uplatnění lhůty stanovené v § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu, tzn. lhůty 60 dnů od dne nabytí právní moci rozsudku Městského soudu v Praze. Běh této lhůty byl zahájen dnem 16. 4. 2014 a lhůta uplynula dnem 16. 6. 2014. Je třeba zdůraznit, že při přezkoumávání rozhodnutí ministerstva o odmítnutí registrace občanských sdružení byl tento postup soudem akceptován a nebyl zpochybněn ani v řízení o registraci Sudetoněmeckého krajského sdružení, ani v rámci přezkumu rozhodnutí ministerstva o odmítnutí registrace jiných občanských sdružení.

Z výše uvedeného bylo zjevné, že v době uplynutí lhůty pro rozhodnutí ministerstva v registračním řízení by nebylo o kasační stížnosti rozhodnuto, byť má právní názor rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pro další postup ministerstva zásadní význam. Ať již by ministerstvo registraci Sudetoněmeckého krajského sdružení v intencích rozsudku Městského soudu v Praze po čtvrté odmítlo či by jeho registraci provedlo (s tím, že faktický zápis do spolkového rejstříku by provedl příslušný rejstříkový soud), a poté by Nejvyšší správní soud tento rozsudek zrušil a vyslovil opačný právní názor, mohlo by to vést k právně neřešitelné situaci.

Rovněž nelze opomenut, že právní stav může dále komplikovat skutečnost, která je ministerstvu známa z veřejně dostupných zdrojů, a která má bezprostřední vazbu na posuzovanou věc. Členové přípravného výboru totiž již dne 9. 1. 2014 podali Městskému soudu v Praze, který vede spolkový rejstřík, návrh na zápis spolku s názvem „Sudetoněmecké krajské sdružení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, zapsaný spolek“. Jmenovaný soud přitom svým usnesením ze dne 23. 1. 2014, L 5-RD8/MSPH, návrh na zápis v daném případě též zamítl s tím, že mimo jiné je „zápis spolku s názvem Sudetoněmecké krajské sdružení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku do veřejného rejstříku zcela nepřijatelný, neboť může být vnímán veřejností negativně, vyvolávat naopak nesnášenlivost (s ohledem na velmi citlivé sudetoněmecké otázky) a rovněž může působit přinejmenším provokativně.“ Proti citovanému usnesení podali žalobci (navrhovatelé) odvolání k Vrchnímu soudu v Praze, o němž dle dostupných informací nebylo dosud rozhodnuto.

Za tohoto stavu bylo východisko pro řešení vzniklé situace spatřováno v uplatnění postupu podle § 80 odst. 4 písm. d) správního řádu, kdy byla usnesením ministra vnitra přiměřeně prodloužena zákonná lhůta pro vydání rozhodnutí. V daném případě bylo vzato v úvahu, že lze důvodně předpokládat, že v prodloužené lhůtě by bylo řízení o registraci Sudetoněmeckého krajského sdružení se znalostí právního názoru Nejvyššího správního soudu ukončeno. Zároveň byla zohledněna skutečnost, že i pro účastníka řízení je výhodnější, aby Městský soud v Praze rozhodoval v rámci § 8 odst. 4 zákona č. 83/1990 Sb., a tudíž bylo naplněno i druhé kritérium pro prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 80 odst. 4 písm. d) správního řádu.

Uplatněním postupu podle § 80 odst. 4 písm. d) správního řádu se též stala bezpředmětnou žádost zmocněnce přípravného výboru o ochranu před nečinností

ministerstva podle § 80 správního řádu ve věci zaslání stanov Sudetoněmeckého krajského sdružení, opatřených registrační doložkou ve smyslu § 8 odst. 5 zákona č. 83/1990 Sb., s kterou se dne 21. 5. 2014 obrátil na ministerstvo. Tato žádost byla ostatně podána předčasně dne 21. 5. 2014, neboť podle § 80 odst. 3 věty druhé správního řádu může účastník řízení takovou žádost podat až po uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí, která však tehdy neuplynula. Kromě této skutečnosti zmocněnec žádal o zaslání jednoho vyhotovení stanov s vyznačeným dnem registrace s odkazem na § 8 odst. 5 zákona č. 83/1990 Sb. Dle citovaného ustanovení platilo, že nebylo-li zmocněnci přípravného výboru doručeno rozhodnutí o odmítnutí registrace do 40 dnů od zahájení řízení, vznikne občanské sdružení dnem následujícím po uplynutí této lhůty a na žádost zmocněnce přípravného výboru mu zašle jedno vyhotovení stanov, na němž vyznačí den registrace. O takovou situaci se však v daném případě nejedná, protože toto opatření proti nečinnosti ministerstva je spojeno toliko se zahájením řízení podle § 7 zákona č. 83/1990 Sb. V úvahu by připadalo pouze uplatnění § 8 odst. 4 zákona č. 83/1990 Sb. za předpokladu, že by soud rozhodnutí ministerstva zrušil, jestliže nebyly dány důvody k odmítnutí registrace.

Pokud by nebylo ve věci ministerstvem rozhodnuto ani v prodloužené lhůtě, mohl by se přípravný výbor podle okolností bránit podáním žaloby proti nečinnosti podle § 79 a násl. soudního řádu správního. Dle spisové dokumentace zmocněnec přípravného výboru, zastoupený JUDr. Petrem Kočím, PhD., advokátem, Opletalova 1535/4, 110 00 Praha 1, však již dne 23. 7. 2014 žalobu proti nečinnosti ministerstva u Městského soudu v Praze před uplynutím lhůty pro vydání rozhodnutí podal a řízení v této právní věci je vedeno u Městského soudu v Praze pod č.j.: 11 A 111/2014-28.

III.

Zmocněnec přípravného výboru napadá usnesení ministra vnitra jako nezákonné s tím, že dle jeho názoru jde o zjevnou snahu obejít zákon, konkrétně § 107 odst. 1 soudního řádu správního (bod II. A rozkladu). Dále se domnívá, že stanovená lhůta pro rozhodnutí je nepřiměřeně dlouhá, odporuje tak povinnosti rozhodovat bez zbytečných průtahů (§ 6 odst. 1 správního řádu). Jelikož nepovažuje řízení o registraci za zvlášť složitý případ, má zato, že lhůta pro vydání rozhodnutí byla prodloužena na více než na pětinasobek (bod II.B rozkladu). Rovněž míní, že postup podle § 80 odst. 4 písm. d) správního řádu není v daném případě pro účastníky výhodnější, neboť je jim znovu upíráno právo na přístup k soudu a zmiňuje skutečnost, že řízení o registraci trvá téměř 5 let a jde tak o zneužití práva – šikanu (bod II.C rozkladu).

IV.

O rozkladu proti ministra vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra (dále jen „rozkladové komise“). Rozklad posoudila rozkladová komise.

S odkazem na výše popsany průběh řízení je třeba námitky zmocněnce přípravného výboru jako neopodstatněné odmítnout. Dle názoru ministra vnitra je postup zvolený v předmětném řízení se zřetelem na okolnosti a průběh řízení, kdy byla ve smyslu § 80 odst. 4 písm. d) správního řádu usnesením ministra vnitra prodloužena lhůta pro vydání rozhodnutí, v mezích zákona. Řízení o registraci Sudetoněmeckého krajanského sdružení nepochybně představuje zvláště složitý případ ve smyslu § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu, neboť jde o společensky mimořádně citlivou otázku a v tomto kontextu se proto považuje prodloužení lhůty včetně zohlednění délky řízení před Nejvyšším správním soudem za přiměřené. Pokud jde o namítanou délku řízení o registraci zahájeného dne 12. 8. 2009, je třeba vzít v úvahu, že ministerstvo vždy dodržovalo lhůty stanovené správním řádem. Většinu uplynulé doby se však věcí zabýval soud, který přezkoumával rozhodnutí ministerstva o odmítnutí registrace a postup ministerstva na základě žalob podaných členy přípravného výboru. Rovněž nelze přisvědčit názoru, že postup podle § 8 odst. 4 zákona č. 83/1990 Sb. není v daném případě pro účastníky řízení výhodnější. Jestliže by soud dospěl v této věci k závěru, že zvolený název nezakládá důvod k odmítnutí registrace občanského sdružení, a rozhodnutí ministerstva by dle § 8 odst. 4 zákona č. 83/1990 Sb. zrušil, vzniklo by Sudetoněmecké sdružení dnem nabytí právní moci takového rozhodnutí soudu. K tomu lze v obecné poloze uvést, že pokud by soud v rámci soudního přezkumu rozhodnutí ministerstva o odmítnutí registrace vydal věcné rozhodnutí, nebyl by za tohoto stavu ministerstvem uplatňován vůči takovému rozhodnutí soudu opravný prostředek ve smyslu soudního řádu správního.

Na základě výše uvedených důvodů proto ministr vnitra konstatuje, že v postupu týkajícím se prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí podle § 80 odst. 4 písm. d) správního řádu v řízení o registraci Sudetoněmeckého krajanského sdružení neshledal žádná pochybení a na návrh rozkladové komise proto rozhodl způsobem uvedeným ve výroku rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra: